

Arrest

nr. 313 612 van 27 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**
 Wettelijk vertegenwoordigd door voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat P. DE WOLF**
 Louizalaan 54/3de verd.
 1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, in aanwezigheid van zijn voogd en zijn advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat P. DE WOLF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 3 juli 2023, dient op 5 juli 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 1 december 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 29 februari 2024.

1.3. Op 26 maart 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 26 maart 2024 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jij, [Q.M.], verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn op 31 mei 2007, etnisch Pashtoun te zijn en het soennitisch geloof te belijden. Je bent geboren in het district Behsud van de Afghaanse provincie Nangarhar maar hebt altijd in Kaboel, de hoofdstad van Afghanistan, gewoond tot aan jouw vertrek uit Afghanistan. Voor jouw vertrek uit Afghanistan was je een student in de achtste graad. Jouw vader overleed zeven jaar geleden ten gevolge van een hartaandoening. Op heden wonen jouw moeder en twee jongere broers bij jouw paternale oom te Kaboel. Jouw oudste broer, [Z.], ben je kwijtgeraakt toen jullie samen de grens overstaken tussen Wit-Rusland en Polen. Sindsdien heb je niks meer vernomen van [Z.].

Jouw broer [Z.] werkte voor een overheidsdepartement dat instond voor de beveiliging van plekken waar belangrijke personen zoals de president of politici moesten passeren. Twee maanden na de taliban machtsovername kwamen er taliban aankloppen bij jou thuis. Jouw moeder deed de deur open en de taliban zeiden dat ze op zoek waren naar [Z.] om hem wat vragen te stellen. Jouw moeder vertelde de taliban dat [Z.] niet thuis was maar inkopen was gaan doen op de markt. De taliban vertrokken en jouw moeder nam onmiddellijk telefonisch contact met [Z.] om te vertellen dat de taliban hem zochten. [Z.] besloot toen om niet naar huis te komen maar om naar het huis van een vriend te gaan om dan vervolgens vandaar naar Iran te reizen. Eén week na de taliban hun eerste bezoek bij jou thuis kwamen ze opnieuw langs. Ditmaal deden jullie niet open voor hen maar ze forceerden de deur waarna ze het huis doorzochten. De taliban vroegen aan jouw moeder wie jij was en toen ze hen vertelde dat je haar jonge zoon was namen ze jou mee naar het politiekantoor. Vervolgens sloten de taliban jou op in een container en martelden zij jou gedurende vier dagen. Na vier dagen kwamen jouw moeder en maternale oom naar het politiekantoor en jouw oom stelde zich garant door te zeggen dat ze jou moesten vrijlaten en dat hij ervoor ging zorgen dat [Z.] zich vertoonde bij de taliban. De taliban gingen hiermee akkoord op voorwaarde dat [Z.] thuis zou zijn indien ze opnieuw naar jouw huis kwamen. Toen je terug thuis was werd jouw vertrek uit Afghanistan onmiddellijk geregeld. Vier maanden na jouw vertrek uit Afghanistan werd jouw maternale oom, die zich borg had gesteld voor jou en jouw broer, ontvoerd door de taliban en sindsdien hebben jullie niks meer vernomen van hem.

Je verliet Afghanistan twee maanden en drie weken na de taliban machtsovername. Je reisde eerst naar Iran waar je jouw broer [Z.] vervoegde. Na ongeveer een halfjaar in Iran verbleven te hebben reisden jullie per vliegtuig, met een vals paspoort, naar Rusland en vandaar reisden jullie over land naar Wit-Rusland. Je raakte jouw broer kwijt toen je de grens naar Polen overstak en daarna reisde je verder naar België via Duitsland. Je diende een verzoek om internationale bescherming (VIB) in op 5 juli 2023.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban omwille van het werk dat [Z.] deed.

Ter ondersteuning van jouw verzoek werden volgende documenten voorgelegd (allemaal fotokopieën): de taskara van jouw vader [N.], broer [Z.] en van jouw paternale oom [R.]; foto's van u, uw broer en uw neef; een document met betrekking tot het werk van [Z.]; een document met betrekking tot de winkel van uw maternale oom; een USB met video's op waarin te zien zou zijn dat uw maternale oom ontvoerd wordt uit zijn winkel en documenten die je gekregen hebt van jouw leerkracht. Daarnaast werd ook een mail van het Rode Kruis doorgestuurd om aan te tonen dat je een tracing verzoek hebt ingediend om jouw broer terug te vinden.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na jouw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) kan niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico, op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat jij vreest te zullen worden gedood door de taliban omwille van de job die jouw broer uitoefende in Afghanistan. Er dient echter te worden vastgesteld dat jouw asielaanvraag gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante tegenstrijdigheden en incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door jou naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Zo ben je er vooreerst niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat jij werkelijk de broer bent van iemand die werkte voor de DPS, een departement dat de veiligheid garandeerde op plekken waar belangrijke personen zoals de president of andere politieke leden moesten passeren (CGVS, p. 11). Zo moet om te beginnen opgemerkt worden dat jij quasi niks kan vertellen over het werk van jouw broer. Je wist immers enkel waarvoor zijn departement instond. Echter gevraagd of jouw broer dan een bepaalde rang had moest je het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 11). Voorts blijkt uit jouw verklaringen dat je eigenlijk enkel wist dat jouw broer een job had in de beveiliging. Verder weet je eigenlijk niks omdat jouw broer er nooit over sprak (CGVS, p. 11). Het is echter weinig logisch en doorleefd dat jij zo weinig afweet van jouw broer zijn job terwijl dit zogezegd de aanleiding gevormd heeft voor jouw problemen. Bovendien zijn jullie samen naar Europa gereisd waardoor aangenomen kan worden dat je toch wat meer te weten gekomen zou zijn over jouw broer zijn vroegere job, quod non (CGVS, p. 12-13).

Daarenboven werd ook vastgesteld dat jij er zelfs niet in geslaagd bent om eenduidige verklaringen af te leggen wat het werk van jouw broer betreft. Zo verklaarde je aanvankelijk, op 29 november 2023, bij DVZ dat jouw broer een soldaat was bij de nationale veiligheidsdienst (NDS) (Administratief dossier – Vragenlijst CGVS, 3.5). Het hoeft echter geen betoog dat de NDS en de DPS (Directorate of Protection and Security for Governments) twee verschillende departementen zijn. Dat jij zo weinig kan vertellen over jouw broer zijn vroegere job en daarnaast geen eenduidige verklaringen kan afleggen over de instantie waarvoor hij werkte is frappant. Deze vaststellingen werpen bijgevolg al een eerste smet op de geloofwaardigheid van het gegeven als zou jouw broer gewerkt hebben voor de DPS.

Voorts mag het ten stelligste verbazen dat je slechts één document ter staving van het werk van jouw broer kan voorleggen en dat dit louter over zijn rekrutering gaat (CGVS, p. 11; Administratief dossier – Groene map, stuk 5). Dat je nergens kopieën hebt van zijn badges of certificaten, waarvan jij beweert dat deze ook bestaan, is opvallend en komt de geloofwaardigheid van het gegeven als zou jouw broer gewerkt hebben voor de DPS niet ten goede.

Bijkomend dient opgemerkt te worden dat jij ook helemaal niks voorlegt ter staving van jouw identiteit (CGVS, p. 4, 5). Zo blijkt dat je wel een taskara had en een kopie van jouw taskara maar deze zouden beiden afgenomen zijn door de politie in Wit-Rusland (CGVS, p. 5). Echter dient wat het verlies van jouw taskara betreft opgemerkt te worden dat je hieromtrent strijdige verklaringen aflegde. In tegenstelling tot op het CGVS, waar jij verklaarde dat de politie in Wit-Rusland jouw taskara genomen had, verklaarde je tijdens jouw eerste registratie in België dat de politie in Polen jouw taskara en paspoort in beslag nam (Administratief dossier – Fiche Mineur Non Etranger). Dat jij bovendien, naast jouw originele taskara, ook een kopie van jouw taskara op zak had tijdens jouw reisweg maar nergens elders nog een kopie bezit is bijzonder onlogisch, temeer je dan bijvoorbeeld wel de taskara van jouw vader, oom en broer kan voorleggen (CGVS, p. 4; Administratief dossier – Groene map, stuk 1, 2 & 3). Deze vaststelling wekt veeleer het vermoeden dat jij doelbewust jouw identiteitsdocument(en) achterhoudt, hetgeen nefast is voor jouw algehele geloofwaardigheid.

In lijn met het voorgaande dien je er trouwens op gewezen te worden dat, doordat jij geen enkel stuk ter staving van jouw eigen identiteit voorlegt, je op geen enkele wijze het bestaan van een familieband aantoonst tussen jou en de personen aan wie de documenten toebehoren. De foto's die jij voorlegt om een familieband tussen jullie aan te tonen is niet voldoende om het CGVS hiervan te overtuigen (Administratief dossier – Groene map, stuk 4). Zo kan niet met de nodige zekerheid gesteld worden dat de persoon waarmee je samen op de foto staat jouw broer is.

Alsook is het zo dat documenten en foto's enkel bewijswaarde kunnen hebben wanneer de bijhorende verklaringen geloofwaardig zijn, in casu quod non.

Gelet op al het voorgaande maak jij geenszins aannemelijk dat jij een broer hebt die lid was van de DPS. Bijgevolg is het ook niet aannemelijk dat jij hierom vervolging zou dienen te vrezen in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Dat jij deze persoon, van wie je beweert dat het jouw broer is, verloren zou zijn in Wit-Rusland is bijgevolg ook niet erg aannemelijk, temeer er toen maar 2 personen, op een groep van 48, niet in geslaagd zijn om de grens over te steken naar Polen (CGVS, p. 9). Dat jouw broer, iemand die in principe een vorm van militaire training gehad zou moeten hebben gehad, daar niet in geslaagd zou zijn is opvallend en wekt veeleer het vermoeden dat deze verklaring van jou niet overeenstemt met de werkelijkheid.

Wat het stuk betreft dat je voorlegt om aan te tonen dat je een tracing verzoek hebt ingediend bij het Rode Kruis om [Z.] terug te vinden is niet bij machte om bovenstaande vaststelling om te buigen. Immers eender wie kan een verzoek tot tracing indienen bij het Rode Kruis (Administratief dossier – Groene map, stuk 9; CGVS, p. 13, 17). Het Rode Kruis gaat immers uit van de oprechtheid van de mens en voert geen onderzoek om na te gaan of iemand zijn familieleden al dan niet echt verdwenen zijn.

Los van voorgaande bevindingen zijn er weliswaar nog verschillende vaststellingen die de ongeloofwaardigheid van jouw relaas in de verf zetten.

Zo ben jij er niet in geslaagd om eenduidige verklaringen af te leggen wat het gedrag van jouw broer betreft na het eerste bezoek van de taliban aan jouw huis. Je verklaarde immers aanvankelijk, bij DVZ, dat jouw broer na de taliban hun bezoek bij jou thuis niet meer naar huis kwam maar rechtstreeks naar een vriend ging (Administratief dossier – Vragenlijst CGVS, 3.5). Merkwaardig genoeg verklaarde je tijdens de uiteenzetting van jouw relaas dat jouw broer wel nog naar huis gekomen is nadat de taliban een eerste keer bij jou thuis waren langsgekomen. Het was namelijk op dat moment dat [Z.] tegen jouw moeder vertelde waarom ze hem zochten, alsook vertelde hij dan dat hij even bij een vriend zou verblijven alvorens te vluchten naar Iran (CGVS, p. 12). Dat jij dan later plots weer verklaarde dat jouw broer toch niet meer naar huis kwam is bijgevolg merkwaardig (CGVS, p. 14-15). Alsook is het weinig logisch dat [Z.] niks meer nodig had van thuis vooraleer hij zijn land van herkomst verliet (CGVS, p. 15).

Voorts is het frappant, gelet op de door jou geschetste situatie, dat jij helemaal niet kan duiden wanneer je vertrokken zou zijn uit Afghanistan. Zo stel je wel dat je twee maanden en drie weken na de val uit Afghanistan vertrokken bent maar gevraagd wanneer de val plaatsvond moet je het antwoord schuldig blijven. Zelfs de maand waarin de val plaatsvond kan je niet benoemen (CGVS, p. 6). Nochtans kan van iemand die tot de achtste graad naar school gegaan is in Afghanistan, en zich nog in Afghanistan bevond gedurende de taliban machtsovername, verwacht worden dat deze kan duiden wanneer de machtsovername in Afghanistan, zijnde een grote historische gebeurtenis voor Afghanen, plaatsvond (CGVS, p. 8). Dat jij dit niet kan en bijgevolg niet kan duiden in de tijd wanneer je jouw land van herkomst verlaten hebt, zijnde een erg drastische beslissing, is weinig logisch en allesbehalve doorleefd. Deze en voorgaande vaststellingen wekken dan ook veeleer het vermoeden dat jij geen klare wijn schenkt, hetgeen nefast is voor de geloofwaardigheid van jouw relaas, alsook voor jouw algehele geloofwaardigheid.

Tevens stelt het Commissariaat-generaal zich ernstige vragen omtrent jouw verklaringen aangaande het gedrag dat de taliban gesteld zouden hebben in Afghanistan. Zo is het bijzonder onlogisch dat de taliban na jouw vrijlating niet meer op zoek zijn gegaan naar jou. Nochtans had jouw oom zich garant gesteld voor jou door te stellen dat hij ervoor zou zorgen dat [Z.] thuis was als de taliban langskwamen (CGVS, p. 12-13). Er kan dus verwacht worden dat de taliban nog een derde keer naar jouw huis zouden komen om [Z.] daar te treffen. Als [Z.] niet verkregen kon worden door de taliban dan kan verwacht worden dat zij opnieuw achter jou zouden aangaan. Echter blijkt nergens uit jouw verklaringen dat de taliban nog een poging ondernomen hebben zodoende jou te vinden. Zo verklaarde je dat de taliban geen derde keer naar jouw huis gekomen zijn maar dat dit mogelijks te wijten is aan het gegeven dat het huis verkocht werd en jouw moeder, broers en zussen ingetrokken zijn bij jouw paternale oom die in dezelfde regio van Kaboel woont (CGVS, p. 16). Echter weet dit antwoord van jou niet te overtuigen aangezien het, althans volgens jouw verklaringen, vier maanden duurde na jouw vertrek vooraleer de taliban jouw maternale oom ontvoerden. Nochtans verklaarde jij dat het huis pas werd verkocht toen jouw broer besloot om naar Rusland te gaan, hetgeen ongeveer vijf maanden na jullie aankomst in Iran was (CGVS, p. 13, 16). Dat de taliban het dus niet nodig gevonden zouden hebben om in de eerste vijf maanden na jouw vrijlating nogmaals langs te komen bij jou thuis, zodoende [Z.] daar aan te treffen of anderszins jou opnieuw gevangen te nemen, raakt kant noch wal gelet op de door jou geschetste situatie.

Dat de taliban na de ontvoering van jouw oom ook nooit meer jouw familie lastiggevallen hebben is frappant. Nochtans blijkt dat jouw moeder, broers en zussen momenteel gewoon bij jouw paternale oom wonen die in

dezelfde buurt woont als waar jullie voorheen woonden, zijnde in Arzan Qimat (CGVS, p. 7, 9, 16). Dat de taliban jouw moeder dus niet zouden vinden bij jouw paternale oom is weinig aannemelijk, temeer het niet ongewoon is dat een weduwe intrekt bij de schoonfamilie na de dood van haar echtgenoot (CGVS, p. 9). Dat de huidige machtshebbers tot op heden jouw familieleden niet zouden kunnen vinden in Kaboel tart bijgevolg alle verbeelding. Dit wekt dan ook veeleer het vermoeden dat de taliban allesbehalve geïnteresseerd zijn in jij en jouw familie, hetgeen op ernstige wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van jouw verklaringen.

De video's die op de door jou voorgelegde USB staan zijn niet bij machte om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (Administratief dossier- Groene map, stuk 7; CGVS, p. 4, 13). Zo is te zien in de video dat twee personen worden meegenomen door andere personen maar dit lijkt, gelet op hoe rustig het er aan toe gaat in de video's, veeleer geënceneerd te zijn. Daarnaast kan ook niet met de nodige zekerheid gesteld worden dat de persoon die meegenomen werd jouw oom is. Wat er ook van zij, dergelijke stukken kunnen enkel verklaringen ondersteunen en niet andersom. Het zijn dus jouw verklaringen die dienen te overtuigen, in casu quod non.

Op basis van de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen jouw verklaringen en op basis van de ongerijmdheden in jouw verklaringen kan samenvattend gesteld worden dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat de taliban jou zullen viseren bij terugkeer naar Afghanistan, evenmin maakte je aannemelijk dat jouw maternale oom door de taliban ontvoerd werd op de wijze en om de reden die jij beschrijft, noch maakte je aannemelijk dat je een vrees kunt puren op basis van het vermeende profiel van jouw broer, zogezegd een voormalig lid van de DPS. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat jij doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De overige documenten die jij voorlegt zijn niet bij machte om bovenstaande conclusie om te buigen. Zo leg je documenten voor die je verkregen hebt van jouw leerkracht (CGVS, p. 4; Administratief dossier – Groene map, stuk 8). Zoals je zelf stelt hebben deze echter niks te maken met de door jou aangehaalde problemen, alsook ben je niet in staat deze documenten zelf te begrijpen. Je weet enkel dat het gaat over jouw activiteiten in school en jouw dagelijkse leven in België, wat je doet en niet doet (CGVS, p. 6). Dit zijn echter zaken waar an sich geen nood aan internationale bescherming uit afgeleid kan worden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40%

van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Zo laat je na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire

situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdeler die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent

bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een **algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key socio economic indicators in Afghanistan and in Kabul city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf),

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is

het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de

facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je stelt dat je tijdens de periode dat je in Afghanistan leefde tot de achtste graad naar school bent geweest en daarnaast ook geregeld voetbal speelde (CGVS, p. 8). Ook blijkt uit de door jou voorgelegde foto's dat je betrokken was bij het Afghaanse leven (Administratief dossier – Groene map, stuk 4).

Bovendien blijf je nog twee maanden en drie weken in Afghanistan gewoond te hebben nadat de Taliban de macht overnamen (CGVS, p. 6). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat je door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen.

Bovendien heb je ook nog een netwerk in jouw regio van herkomst, waarmee je dagelijks nog in contact staat (CGVS, p. 9), dat jou kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij je jou desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban.

Daarom kan niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van acht maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van de Conventie van Genève (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Hij verwijt de commissaris-generaal er geen rekening mee te houden dat hij nog erg jong was toen zijn broer is beginnen werken bij de DPS en dat zijn broer hem niets inhoudelijks vertelde omwille van zijn eigen veiligheid en die van zijn familieleden. Hij stelt alles te hebben verteld wat hij wist. Hij wijst erop dat hij verklaard heeft dat zijn broer werkte als “*special guard*” en legt uit dat die dienst in twee is gesplitst als DPS en NDS. Hij stelt dat hij niet zo bekend was met het verschil tussen die twee diensten en dat hij enkel zeker was over het feit dat zijn broer Z. werkte bij de veiligheidsdiensten. Hij voegt nog toe dat het verschil tussen de twee diensten als kind niet duidelijk is en dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met zijn specifieke profiel.

Hij benadrukt dat hij heeft uitgelegd dat zowel de originele als de enige kopie van zijn taskara afgenomen werden door de politie in Wit-Rusland. Daarom kan hij geen document voorleggen. De andere documenten, die in Afghanistan waren achtergebleven, heeft hij voorgelegd.

Hij meent dat hij wel degelijk zijn best gedaan heeft om zowel het werk van zijn broer als zijn familieband te kunnen aantonen, maar dat er geen rekening gehouden werd met zijn jonge leeftijd en de moeilijke omstandigheden waarin hij zich bevond en bevindt. Hij stelt een schoolcertificaat neer te leggen waarop de naam van zijn vader te zien is en waaruit kan afgeleid worden dat hij dezelfde vader heeft als Z.. Hij zal vragen aan zijn oom om een attest van verlies van zijn taskara te bekomen zodat hij een nieuwe taskara kan verkrijgen en zo zijn familieband zal kunnen staven. Die zal hij dan lopens de procedure neerleggen.

Hij meent dat zijn foto's een begin van bewijs vormen, maar dat die aan de kant werden geschoven. Hierdoor is het volgens hem onmogelijk om een link met zijn broer aan te tonen.

Hij zou zich tijdens het verhoor bij de registratie NMBV vergist hebben toen hij verklaarde dat zijn paspoort in Polen werd afgenomen in de plaats van Wit-Rusland en wijt dit aan de niet optimale staat van zijn gezondheid.

Hij wijst erop dat de ‘games’ om de grens over te steken betrekking hebben op geluk, dat men niet gearresteerd wordt door de politie, en niet afhankelijk zijn van iemands conditie, zoals in de bestreden beslissing wordt geopperd. Hij kaart aan dat de commissaris-generaal dergelijke oversteken nooit heeft moeten doen.

Citerend uit het rapport van de EUAA van 2023, wijst hij erop dat familieleden van voormalige leden van het Afghaanse leger of mensen die voor de vorige overheid gewerkt hebben wel degelijk een groot risico lopen in Afghanistan.

Waar hij wordt verweten niet eenduidig te zijn over het gedrag dat zijn broer stelde, werpt hij op dat zijn jeugdige leeftijd en zijn angst een grote impact hebben op hem en dat het hem is ontglipt aan te geven dat zijn broer en zijn moeder na het eerste bezoek van de taliban contact hebben gehad in plaats van dat zijn broer effectief naar huis keerde. Volgens hem focust de commissaris-generaal zich op futiliteiten. Zij zou niet beseffen dat het leven van Z. in gevaar was en dat het logisch is dat hij zonder enige spullen is vertrokken daar zijn eigen leven en veiligheid op dat moment primeerden. Omdat hij de precieze datum van de machtsovername niet kende en hij geen foute datum wilde geven, gaf hij aan de datum niet te kennen, maar was hij wel in staat deze correct te situeren. Hij meent dat hier weer geen rekening gehouden werd met zijn jonge leeftijd. Het is volgens hem niet ernstig om hem de ‘*afwijkende modus operandi*’ van de taliban te verwijten en op basis daarvan zijn relaas in twijfel te trekken. Omdat zijn oom hun huis had verkocht, zijn de taliban geen derde keer meer gekomen, wat hij heeft uitgelegd tijdens het verhoor. Hij wenst nog toe te voegen dat de taliban wellicht wel zijn teruggekeerd naar het verkochte huis, daar niemand hebben aangetroffen en als straf de oom van moederskant ontvoerd hebben omdat hij zich garant gesteld had. Thans weet niemand waar die oom zich bevindt, waardoor enkel nog zijn vrouw, zijn moeder en kinderen van zijn gezin zijn overgebleven en die gerust worden gelaten door de taliban.

De video is volgens hem niet geënceneerd omdat deze afkomstig is van de bewakingscamera van de winkel.

Hij betoogt dat de bronnen die de commissaris-generaal aanhaalt, stellen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan nog steeds ontzettend volatiel is en er niet concreet aangetoond kan worden dat asielzoekers uit Afghanistan hierdoor geen risico op ernstige schendingen kunnen lopen bij een terugkeer.

Met betrekking tot zijn verwestering wijst hij erop dat hij al sinds 5 juli 2003 in België verblijft, hij Afghanistan verlaten heeft op 14-jarige leeftijd en bijna een jaar in een ongelovig land verblijft, waardoor hij een risicoprofiel heeft bij terugkeer. Hij stelt zich de westerse waarden en normen eigen te hebben gemaakt en van de vrijheden te hebben mogen proeven vanaf 16-jarige leeftijd. Uit de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 blijkt volgens hem dat er tot heden onduidelijkheid is over hoe de taliban, personen, die Afghanistan verlaten hebben, zullen behandelen. Omdat hij zichzelf reeds in een slecht daglicht heeft geplaatst bij de taliban, omdat hij zich niet wilde aansluiten bij hen zou hij vallen onder de tweede categorie "slechte Afghanen". Hij voegt toe dat de taliban niet als een actor van bescherming kunnen worden beschouwd en verwijst naar een rapport van het UNHCR, een rapport van ecoi en naar een arrest van de Raad. Hij wenst nogmaals op te merken dat de taliban geen duidelijk standpunt hebben ingenomen over terugkeerders uit het Westen én dat zij een streng islamitisch beleid wensen te voeren in Afghanistan, wat zij reeds publiekelijk verkondigd hebben. De duur van het verblijf in het buiteland speelt een rol bij de beoordeling van de individuele omstandigheden. Hij herhaalt in dit verband dat hij al sinds 5 juli 2023 in België verblijft en hij zich hierdoor niet meer houdt aan de islamitische waarden en normen en hij aldus kans loopt op geseling of executie in geval hij zich in Afghanistan niet houdt aan de vervreemde normen die worden opgelegd door de taliban. Hij stipt aan dat hij zich op de meest cruciale momenten van ontwikkeling, nl. 16-17 jaar, heeft mogen ontplooiën in de Belgische jeugdcultuur. Hij verwijst naar een arrest van de Raad in dit verband. Gezien zijn verblijf van bijna meer dan een jaar in België en zijn schoolgang, mag het niet verwonderen dat hij hier een leven heeft opgebouwd. Verwijzend naar verschillende rapporten wijst hij op het risico op vervolging door de taliban omwille van gepercipieerde verwestering. Hij verwijt de commissaris-generaal opnieuw geen rekening te houden met zijn specifiek profiel als familielid van voormalige overheidsleden en beroept zich op het non-refoulementbeginsel. Hij stelt dat de Raad reeds in verschillende arresten de nood aan bescherming naar aanleiding van de vermeende verwestering erkende.

Verzoeker beroept zich op het voordeel van de twijfel.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus wijst hij er in essentie op dat er in Afghanistan een gewapend conflict en willekeurig geweld heerst. Hij kaart het schrikbewind van de taliban aan en de verslechterde socio-economische situatie in Afghanistan. Verwijzend naar en citerend uit verschillende artikels wijst hij erop dat die situatie nog steeds verslechtert en verwijt hij de commissaris-generaal geen rekening te houden met de recentere informatie. Vervolgens gaat hij in op de precaire humanitaire situatie, waarbij hij wijst op een rapport van Amnesty International van 6 maart 2023 en van UNHCR en waarbij hij aangeeft dat er nog veel andere betrouwbare artikels en rapporten zijn die de mensenrechtenschendingen door de taliban onderschrijven. Een terugkeer naar Afghanistan maakt in die omstandigheden volgens hem een schending uit van artikel 3 van het EVRM.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker een nieuw stuk en verwijst hij naar volgende bronnen, waarvan hij telkens de weblinks vermeldt:

- Schoolcertificaat;
- UNHCR, *Guidelines on Policies and Procedures in dealing with Unaccompanied Children Seeking Asylum*, februari 1997;
- ECOI, *Guidance Note on the international protection needs of people fleeing Afghanistan – update I*, februari 2023;
- EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 77-78, 30 augustus 2018;
- EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020;
- Nansen vzw, *Beoordeling van de beschermingsnood van Afgaanse man in het kader van een volgend verzoek*, oktober 2021,
- OHCHR, *The Principle of Non Refoulement under International Human Rights Law*;
- UNHCR, *Handbook Voluntary Repatriation: International Protection*, 1996;
- Human Rights Watch, *World report 2023*;
- Amnesty International, *Tijd dat de VN-Mensenrechtenraad voortdurende 'meedogenloze misstanden' van de Taliban in Afghanistan aanpakt*, 6 maart 2023;
- COI Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022 ;
- Centrum voor jeugd en gezin Leiden, Puberteit;
- Verwey Jonker Instituut, *Culturele identiteitsontwikkeling en het jongerenwerk*, Utrecht, december 2022.

3.2. Op 28 juni 2024 maakt verzoeker een aanvullende nota over overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Taskara met vertaling;
- Attest van D.A.-S., leerkracht in het IND van Namen;
- Attest van K.A., leerkracht van het IND van Namen;
- Attest van D.A., leerkracht op het IND van Namen;
- Attest van M.E., leerkracht van het IND van Namen;
- Attest van L.F., leerkracht van het IND van Namen;
- Attest van B.F., leerkracht van het IND van Namen;
- Attest van P.H., leerkracht van het IND van Namen;
- Attest van P.M., leerkracht van het IND van Namen;
- Attest van P.N., leerkracht van het IND van Namen;
- Foto's van activiteiten georganiseerd door het centrum, vrijwilligerswerk en tijd besteed met sociaal netwerk.

3.3. Op 27 augustus 2024 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA COI Query *Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA Country Guidance: *Afghanistan* van januari 2023;
- EUAA *Afghanistan Security Situation* van augustus 2022;
- EASO *Afghanistan Country Focus* van januari 2022;
- EUAA Country Guidance: *Afghanistan* van mei 2024;
- EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city* van augustus 2022;
- EASO *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City* van augustus 2020;
- EUAA *Afghanistan Targeting of individuals* van augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023;
- COI *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban* van 14 december 2023;
- EUAA COI Query *Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024.

3.4. Op 29 augustus 2024 maakt verzoeker een aanvullende nota over overeenkomstig artikel 39/79, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Schoolrapport van het IND voor het schooljaar 2023-2024;
- Attest van leerkracht van het IND
- Aanvraag peter
- Getuigenis vrijwilligster
- Vrijwilligerswerk op school
- Jeugdorganisatie Compagnons Batisseurs
- Arbeidsovereenkomst Navale Mare BV
- Foto's

3.5. Verzoeker legt op 2 september 2024 een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/79, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarbij hij volgend nieuw stuk voegt:

- psychologisch attest.

3.6. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/79, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- - extra stukken om zijn integratie in onze Belgisch samenleving en zijn verwestering aan te tonen.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet

noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer gedood te worden door de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn broer. Die zou gewerkt hebben voor een overheidsdepartement DPS, dat instond voor de beveiliging van plekken waar politici of belangrijke personen passeerden.

4.3.2. De commissaris-generaal weigert middels de bestreden beslissing verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoeker is er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat hij werkelijk de broer is van iemand die werkte voor de DPS, een departement dat de veiligheid garandeerde op plekken waar belangrijke personen zoals de president of andere politieke leden moesten passeren omdat (a) hij quasi niets kan vertellen over het werk van zijn broer terwijl dit de aanleiding gevormd heeft voor zijn problemen en hij samen met zijn broer naar Europa is gereisd; (b) hij er niet in geslaagd is om eenduidige verklaringen af te leggen over het werk nu hij aanvankelijk verklaarde dat hij soldaat was bij de NDS; (c) hij slechts één document ter staving van diens werk kan voorleggen en dit louter over zijn rekrutering gaat; (d) hij geen enkel stuk voorlegt over zijn eigen identiteit; (e) het opvallend is dat zijn broer, die in principe een vorm van militaire training gehad zou moeten hebben, er niet in geslaagd zou zijn om de grens over te steken naar Polen; (f) het verzoek tot tracing bij het

Rode Kruis niet bij machte is om bovenstaande vaststellingen om te buigen daar het Rode Kruis geen onderzoek voert om na te gaan of iemand zijn familieleden al dan niet verdwenen zijn;

ii) Volgende vaststellingen zetten de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas in de verf (a) Verzoeker legt geen eenduidige verklaringen af over het gedrag van zijn broer na het eerste bezoek van de taliban aan zijn huis; (b) verzoeker kan niet duiden wanneer hij vertrokken zou zijn uit Afghanistan; (c) er kunnen vragen worden gesteld omtrent zijn verklaringen aangaande het gedrag dat de taliban gesteld zouden hebben in Afghanistan; (d) het is frappant dat de taliban na de ontvoering van zijn oom, zijn familie niet meer lastiggevallenen hebben; (e) de video's werpen op voorgaande geen ander daglicht;

iii) de overige documenten buigen bovenstaande conclusies niet om daar uit de documenten verkregen van zijn leerkracht geen nood aan internationale bescherming afgeleid kan worden;

iv) Het kan niet worden aangenomen dat hij, na een verblijf van acht maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

4.3.3. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij zich de westerse waarden en normen eigen heeft gemaakt, dat hij van de vrijheden heeft mogen proeven en hij Afghanistan verlaten heeft op 14-jarige leeftijd, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, rekening houdend met de nieuwe elementen die verzoeker ter kennis heeft gebracht, als volgt:

4.3.3.1. De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het '*Taliban General Directorate of Intelligence*' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif

verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation*, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de*

facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, august 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote

variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *Country Guidance* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

4.3.3.2. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker, gelet op zijn verklaringen, bij het verlaten van Afghanistan, ongeveer in augustus 2021 (AD CGVS, Verklaring DVZ 29 november 2023, punt 34), veertien jaar oud was en dat hij zestien jaar oud was op het moment dat hij in België is aangekomen, zijnde op 3 juli 2023. Verzoeker bevindt zich ongeveer drie jaar buiten Afghanistan. Hij heeft heden de leeftijd van zeventien jaar en verblijft inmiddels één jaar in België. Zijn leeftijd wordt niet betwist.

De tegenstrijdige motivering in de bestreden beslissing omtrent het moment waarop verzoeker Afghanistan verlaten heeft wordt niet bijgetreden. De commissaris-generaal oordeelt enerzijds dat verzoeker helemaal niet kan duiden wanneer hij Afghanistan verlaten heeft omdat hij de maand niet kan benoemen waarin de val heeft plaatsgevonden, om anderzijds ervan uit te gaan dat hij tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan heeft verbleven. Daar verzoeker zowel bij de DVZ als bij het CGVS (NPO, p. 6) verklaart Afghanistan verlaten te hebben enkele weken na de val, zijn zijn verklaringen consistent en is er geen reden hieraan te twifelen. Alleszins was verzoeker nog maar zestien jaar toen hij in België is aangekomen en is hij heden nog steeds minderjarig.

Hoewel verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud niet specifiek bevraagd werd over de invulling van zijn verblijf in België, was hij wel in bezit van enkele Belgische schooldocumenten (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 8). De *protection officer* stelde hieromtrent de vraag of deze niets te maken hebben met zijn problemen in Afghanistan, waarop verzoeker ontkennend antwoordde (NPO, p. 6). Het feit dat verzoeker niet letterlijk kon zeggen wat in die brieven staat, die overigens zijn opgesteld in de Franse taal, betekent echter niet, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal oordeelt, dat hieraan geen belang dient te worden gehecht. Dit geldt des te meer nu verzoeker wel degelijk kon vertellen dat het betrekking heeft op zijn activiteiten in school, over zijn dagelijkse leven en over wat hij doet (NPO, p. 6). Uit die documenten blijkt wat volgt. In een getuigenis van 30 januari 2024 stelt verzoeksters leerkracht dat verzoeker een mooie evolutie doormaakt en gemotiveerd is om de Franse taal te leren. Zij stelt dat verzoeker steeds aanwezig en gemotiveerd is tijdens de verschillende activiteiten, waarvan zij een collage heeft gemaakt met foto's waarop verzoeker te zien is. Een andere leerkracht Frans beschrijft verzoeker als een aandachtige, gevoelige leerling die de nieuwe leerlingen opvangt en hen uitlegt hoe de Daspa werkt. Hij is ook degene die andere leerlingen nog eens uitleg geeft hoe bepaalde oefeningen moeten gemaakt worden als ze het niet begrijpen, helpt het klaslokaal op te ruimen, berichtjes stuurt om te vragen hoe het gaat als de leerkrachten ziek zijn, die gevoelig is en het aanvoelt als een andere leerling zich niet goed voelt. Hij wordt een modelrol toegeschreven voor de andere leerlingen. Zijn vrouwelijke leerkracht wiskunde stelt in een brief van 5 februari 2024 dat verzoeker initieel gereserveerd was, maar open gebloeid is in de klas, dat hij altijd beleefd is zowel naar medeleerlingen als naar de leerkrachten, dat hij de Franse taal goed begint te begrijpen en dat hij ook kennis heeft van het Engels, dat hij de eerste is om anderen te helpen, goed kan samenwerken en een enorme wil heeft om zich te integreren in de school, samenleving en land. Een vrouwelijke leerkracht Frans prijst verzoeker in een brief van 5 februari 2024 vooral om zijn vriendelijkheid, oprechtheid en zijn groot vermogen om zich aan te passen. Ten slotte legt een andere vrouwelijke leerkracht Frans in een brief van 6 februari 2024 uit dat hij bij aankomst in de school zijn wil heeft getoond om zich te integreren in de schoolse en culturele omgeving. Hij heeft zich ook onmiddellijk toegelegd op het aanleren van de Franse taal en zijn respect ten aanzien van leerlingen en leerkrachten hebben bijgedragen tot het ontstaan van een harmonieuze en inclusieve omgeving in de klas, wat de sfeer heeft bevorderd. Hij wordt geprezen omwille van de vele initiatieven die hij neemt, zoals het helpen van andere leerlingen in moeilijkheden. Zijn leerkracht benadrukt nogmaals zijn motivatie om zich in het Belgische leven te integreren. Een mannelijke leerkracht zet in een brief van 4 februari 2024 uiteen dat hij veel respect heeft voor andere culturen, dat hij zich bevindt in een gemixte klas en met veel respect spreekt zowel ten aanzien van meisjes als jongens. Een volgende leerkracht bevestigt in haar brief van 8 februari 2024 dat verzoeker evenwicht brengt in de klas, getuigt van een maturiteit en een voorbeeld vormt voor zowel de kinderen uit zijn klas als de kinderen met de Belgische nationaliteit. Zijn leerkracht sociale en economische vorming stelt in een schrijven van 8 februari 2024 dat verzoeker een snelle evolutie heeft waargenomen in zijn kennis van de Franse taal en merkt op dat hij zeer nieuwsgierig is om onze gewoontes en manier van leven in België te begrijpen en te leren. Ook zijn leerkracht wetenschappen stelt op 9 februari 2024 dat verzoeker nooit twijfelt om hulp te bieden bij de komst van een nieuwe leerling.

In zijn aanvullende nota van 28 juni 2024 wijst verzoeker erop dat elke leerkracht van de school (instituut de Notre-Dame van Namen) eraan hield te getuigen over zijn voorbeeldig gedrag en de hechte relatie die hij ontwikkeld heeft met het personeel op school. Hij stelt dat alle getuigenissen dezelfde beleefdheid, volharding, inzet en respect benadrukken en dat het gaat om een grote hoeveelheid gelijklopende getuigenissen van professionelen die met hem een dagelijks contact onderhouden. Uit de bij de aanvullende nota gevoegde e-mail van een begeleider blijkt dat er stappen werden ondernomen om een 'famille de parrainage' te vinden voor verzoeker, wat nog niet tot een resultaat heeft geleid, doch dat in de plaats daarvan, een vrijwilligster verzoeker ondersteunt en dat zij zijn meter wenst te worden bij wie verzoeker terecht kan. De overige getuigenissen gevoegd bij zijn aanvullende nota gaan opnieuw uit van talrijke leerkrachten en werden opgesteld in april 2024. Hierin wordt opnieuw bevestigd dat verzoeker zeer nieuwsgierig is, dat hij vooruitgang boekt in zijn kennis van de Franse taal dat hij enorm geapprecieerd wordt op school, dat hij iedereen wenst te helpen en dat het geslacht hierbij niet relevant is, goed geïntegreerd is in de school en in zijn klas, een conflict tussen twee leerlingen heeft kunnen oplossen door met hen te praten en dat hij getuigt van een open geest.

De documenten gevoegd bij zijn aanvullende nota van 29 augustus 2024 vormen alleen maar een bevestiging van de hierboven beschreven eigenschappen van verzoeker en de manier waarop hij invulling

geeft aan zijn verblijf hier. Het schoolrapport van het IND voor het schooljaar 2023-2024 geeft een zeer positieve feedback over verzoeker, die zijn best doet, zich voorbeeldig gedraagt in de klas en het Frans begrijpt, leest en schrijft. Een leerkracht getuigt wederom dat verzoeker zich inzet voor de nieuwe leerlingen en niet alleen diegene die Pashtou of Dari spreken, maar ook voor de Franstaligen, wat niet zijn moedertaal is. De aanvraag voor *parrainage* ligt in lijn van wat hierboven werd besproken in de attesten, net zoals de getuigenis van de vrijwilligster, die hem beschrijft als een moedige en zeer lieve jongeman die steeds een glimlach opzet, hoeveel obstakels er ook mogen zijn. Verzoeker heeft zich ook reeds ingezet als vrijwilliger tijdens een zomerschool en neemt deel aan activiteiten van *Compagnons Batiseeurs*, een jeugdorganisatie die actief is in tuinieren en allerhande manuele werken. Verzoeker heeft een studentenjob bemachtigd bij N.M., een restaurant in Damme en kreeg reeds een positieve feedback van zijn oversten. Tot slot tonen de foto's nog aan dat verzoeker zich laat omringen door personen van verschillende nationaliteiten en deelneemt aan verschillende activiteiten. Verzoeker legt ter terechtzitting nogmaals een groot aantal stukken neer die hij zelf mooi geordend en gebundeld heeft en die in lijn liggen met voorgaande vaststellingen. Ter terechtzitting wenst hij het woord te nemen en verzoekt dit te doen in de Franse taal, die hij al machtig blijkt te zijn na amper een verblijf van één jaar in België, wat uitermate opmerkelijk is. Hij licht toe dat zijn gedachtegang veranderd is, dat hij veel activiteiten doet in het centrum en ook met Belgische onderdanen en dat hij erg geïnteresseerd is in informatica. Zijn voogd neemt het woord en benadrukt dat verzoeker altijd maximale inzet toont om zich te integreren.

Daargelaten de vraag of verzoeker daadwerkelijk 'verwesterd' is, dient te worden vastgesteld dat hij, mede gelet op de hoeveelheid aan getuigenissen en alsook het feit dat deze brieven verschillende omstandigheden toelichten, tijdens zijn maatschappelijke participatie onder meer door middel van zijn schoolse activiteiten en zijn inzet daarbuiten onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban en dit tijdens zijn ontwikkeling als tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Er kan daarbij, gelet op verzoekers minderjarigheid bij aankomst en minderjarigheid op heden, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft gehad op zijn ontwikkeling als minderjarige en de wijze waarop hij zich tot op heden ook als persoon, gedraagt, wat het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn dorp en regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast door de in België geldende waarden en normen in belangrijke mate verhoogt.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet langer vertrouwd is aangezien niet betwist is dat verzoeker vóór de machtsovername door de taliban zijn land van herkomst heeft verlaten.

Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd – verzoeker is nog steeds minderjarig - en individuele omstandigheden, verzoeker zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie.

Gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan, zijn traject en de aard van zijn activiteiten in België. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Hoewel verzoeker nog contact heeft met zijn moeder die zich in Afghanistan bevindt (NPO, p. 9), zoals in de bestreden beslissing wordt aangestipt, dient het beginsel van eenheid van het gezin te worden afgewogen tegen andere elementen die spelen in het belang van verzoeker, zoals het belang van het kind, zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, die door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker *in casu* zwaarder doorwegen. Bovendien wordt niet betwist dat zijn vader acht jaar geleden gestorven is (NPO, p. 9).

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn zeer jonge leeftijd en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime, met inachtneming van de onduidelijkheid van de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

Daarenboven indien de verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de de-facto-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

4.3.4. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

4.4. Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO